אין נעץ פון ווייסער שקלאַפעריי

א ראָמאַן פון דעם אידישען אַרבייטער לעבען אין אמעריקא

פון אלבערט עדוואַרדס (אידיש פון יוסף קלינגער)

(24־טע פאָרזעצונג)

„דאָס איז טאַקע אלץ אמת, האָט לאַנג מא זגעגענטפערט, „אָבער איך זעה זעהר פיעל אַנדערע אינטערעסאַנטע זאַכען אין אַט דיעזען מיידעל וועלכע איז אויסגעוואַקסען אין אזא אַרעמקייט, און וועלכע האָבען כמעט גאָר קיין שום שייכות ניט מיט דעם וואָס זי בעזיצט אין אונגעהייערען קוואַל פון קעמפפענדען גייסט און וועלכעס וועט זי זיכער אריינברענגען אין אונזערע קעמפפענדע רייהען."

„צום ביישפיעל ?" האָט מייבעל געפרעגט.

„נו, צום ערשטען קען מען אָנווייזען איהר אָבבעלען און זויבערען כאַראַקטער, וועלכער האָט זיך ביי איהר עניקעלעכ טראַץ איהר צופוילטער סביבה. זי איז אַ וואונדערבאַרע דעליקאַטע מין בלום אויסגעוואַקסען אויף אַ הויפען מיסט, און דאָך איז זי פון דעם מין בלום מען וועלכע זי מידעסטע ניט — פאָרויבטיגער בעריהרונג קען פעראורזאַכען דאָס זי זאָל פערוויאַנעט ווערען. עס איז פשוט צום שטוינען ווי אזוי זי איז ביז איצט ניט צוטראָטען געוואָרען — עס געפינען זיך דאָך אזא אונגעהייער גרויסע צאָהל ניט פאָרויבטיגע פיס ! איך בין ניט אין גאַנצען שטאָלץ אויף דעם וואָס איך בין, אָבער עס שוידערט מיך ווען איך גיב אַ טראַכט וואָס עס וואָלט פון מיר געוואָרען ווען איך ווער געבאָרען אין איהר „וויעגעל". עס וואונדערט מיך אלע מאָהל ווען קינדער וואָס זיינען ערצוינען געוואָרען צווישען אזא קלאַס מענשען האָבען נאָך אַ חוץ צו פערבלייבען אנשטענדיגע מענשען. פון וואַנען האָט זי דאָס געקענט קריגען אזוי פיעל אינספיראַציעס ? מיר איז אויך אלע מאָל אינטערעסאַנט — אפשר טרייעריג אינטערעסאַנט — צו זעהען ווי אזוי פאָל שטענדיג נאַריש עס איז דער דאָזיגער וואונש צו פערבלייבען אנשטענדיג, און ווי אזוי אָט דער דאָזיגער פערלאַנג קען פונקט אזוי לייכט פערפיהרען אין גרעסטען אבורונד ווי ערגעץ אנדערש. די דאָזיגע יעמאַ ראַיעפסיי האָט אַ בריליאַנטע נעם אָבער דאָך אבסורדען צוטרויען צו מענשען.

גלייך נאָך דער ערשטער בעקאַנטשאַפט גלויבט מיר אויך פונקט אזוי גוט ווי זי מען זאָגט איהר, איך דעכען דאָס. זי גלויבט מיר איך פונקט אזוי גוט ווי זי האָט געגלויבט דעם קאַדעט, און דאָס צו־טרויען וואָס זי האָט געהאַט צו איהם איז פונקט אזוי שעהן ווי זי האָט אויסגעוויזען צו אייך."

„וואָלטער ווען אירגענד וועלכער מענש וואָלט אייך אָנגעקוקט, וואָלט ער ניט געזאָגט דאָס איהר זענט אזאַ —

„סענטימענטאַליסט ? וויילט איהר מיך אודאי נאַכאַמאָהל אנרופען."

לאַנגמאַן האָט אויסגעזאָגט די לעצטע פאָאַר ווערטער מיט גרויס ביטערקייט.

מייבעל, וויסענדיג דאָס אזאַ שטאַרק וואָלט איהם זעהר פיעל געערגערט האָט ניט געענטפערט.

ביידע זיינען געגאַנגען איינס נעבען אנדערען שווייגענדיג. דורכגעהענדיג בראַדוויי און אריבער געהעריג דורך דער פערלאָזענער גענענד ביז „וואַשינגטאָן סקווער". ביידע זיינען געווען אונגליקליך.

טיעף אין הארצען ביי זיך האָט מייבעל געדאַכט אין דעם אויפהאַלט פון לאַנגמאַן. ער האָט אויך אַ הויפען מיסט, און דאָך איז זי פון דעם מין בלום מען וועלכע זי מידעסטע ניט — פאָרויבטיגער בעריהרונג קען פעראורזאַכען דאָס זי זאָל פערוויאַנעט ווערען. עס איז פשוט צום שטוינען ווי אזוי זי איז ביז איצט ניט צוטראָטען געוואָרען — עס געפינען זיך דאָך אזאַ אונגעהייער גרויסע צאָהל ניט פאָרויבטיגע פיס ! איך בין ניט אין גאַנצען שטאָלץ אויף דעם וואָס איך בין, אָבער עס שוידערט מיך ווען איך גיב אַ טראַכט וואָס עס וואָלט פון מיר געוואָרען ווען איך ווער געבאָרען אין איהר „וויעגעל". עס וואונדערט מיך אלע מאָהל ווען קינדער וואָס זיינען ערצוינען געוואָרען צווישען אזאַ קלאַס מענשען האָבען נאָך אַ חוש צו פערבלייבען אנשטענדיגע מענשען. פון וואַנען האָט זי דאָס געקענט קריגען אזוי פיעל אינספיראַציעס ? מיר איז אויך אלע מאָל אינטערעסאַנט — אפשר טרייעריג אינטערעסאַנט — צו זעהען ווי אזוי פאָל שטענדיג נאַריש עס איז דער דאָזיגער וואונש צו פערבלייבען אנשטענדיג, און ווי אזוי אָט דער דאָזיגער פערלאַנג קען פונקט אזוי לייכט פערפיהרען אין גרעסטען אבורונד ווי ערגעץ אנדערש. די דאָזיגע יעמאַ ראַיעפסיי האָט אַ בריליאַנטע נעם אָבער דאָך אבסורדען צוטרויען צו מענשען.

גלייך נאָך דער ערשטער בעקאַנטשאַפט גלויבט מיר אויך פונקט אזוי גוט ווי זי מען זאָגט איהר, איך דעכען דאָס. זי גלויבט מיר איך פונקט אזוי גוט ווי זי האָט געגלויבט דעם קאַדעט, און דאָס צו־טרויען וואָס זי האָט געהאַט צו איהם איז פונקט אזוי שעהן ווי זי האָט אויסגעוויזען צו אייך."

„וואָלטער ווען אירגענד וועלכער מענש וואָלט אייך אָנגעקוקט, וואָלט ער ניט געזאָגט דאָס איהר זענט אזאַ —

„סענטימענטאַליסט ? וויילט איהר מיך אודאי נאַכאַמאָהל אנרופען."

לאַנגמאַן האָט אויסגעזאָגט די לעצטע פאָאַר ווערטער מיט גרויס ביטערקייט.

מייבעל, וויסענדיג דאָס אזאַ שטאַרק וואָרט